Nr. 12. Warszawa, dnia 12 Czerwca 1919 r. Rok I.

DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SKARBU.

Cena numeru 1 mk. Prenumerata kwartalna 10 mk. Cena ogłoszeń za wiersz jednoszpaltowy po tekście 2 mk. Materjał redakcyjny oraz ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiązujących podlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu" należy kierować do Wydziału Gospodarczego Ministerstwa Skarbu, Leszno 5.

Podatki bezpośrednie.

180.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Skarbu celem wykonania Dekretu z dnia 29 stycznia 1919 r. w przedmiocie poboru jednorazowej państwowej daniny od nieruchomości i majątku w kapitale.

§ 1.

Podmiot i przedmiot podatku.

Daninę opłacają osoby fizyczne i prawne od następujących przedmiotów majątkowych, znajdujących się na obszarze ziem polskich byłego zaboru rosyjskiego:

a) od nieruchomości posiadających cechy nieruchomości miejskich w pojęciu ustawy z dn. 6/19 czerwca 1910 r., a zatem od zabudowań i gruntów, położonych w obrębie przestrzeni zaludnienia miasta, jakoteż od zabudowań, wzniesionych na gruntach miejskich, a położonych poza tą przestrzenią; przytem nie stanowi różnicy, czy te nieruchomości podlegają podatkowi państwowemu od nieruchomości miejskich, czy też są uwolnione od tego podatku;

b) od gruntów, podlegających na mocy ustawy o podatkach bezpośrednich (t. V zb. ustaw ros., wyd. 1903 r. i d. c. 1912 r.) państwowemu podatkowi gruntowemu. Grunta uwolnione na mocy powołanej ustawy od państwowego podatku gruntowego są zarazem wolne od daniny. Jedyny wyjątek stanowią nieskarbowe grunta leśne, wolne od podatku gruntowego, które na mocy art. 1 b) Dekretu podlegają daninie;

c) od majątku w kapitale, a mianowicie w gotówce, papierach wartościowych i wierzytelnościach, przyczem bierze się w rachubę wszelką gotowiznę, zarówno w walucie krajowej, jak i zagranicznej, wszelkiego rodzaju papiery wartościowe i wszelkiego rodzaju wierzytelności, nie wyłączając sum hypotecznych.

Majątek w kapitale, będący własnością płatników, mających miejsce zamieszkania względnie siedzibę zarządu na obszarze ziem polskich byłego zaboru rosyjskiego, podlega daninie, chociażby czasowo ulokowany był poza obszarem tych ziem.

§ 2.

Uwolnienia od daniny.

Od daniny wolne są:

1) Nieruchomości miejskie (§ 1-a) i majątki w kapitale (§ 1-c), służące wyłącznie celom dobroczynnym, albo przeznaczone na bezpłatny użytek publiczny. Jeżeli majątek w kapitale lub nieruchomość tylko w pewnej części służą celom dobroczynnym lub tylko w pewnej części są przeznaczone na bezpłatny użytek publiczny, to tylko w tej części są wolne od daniny.

2) Nieruchomości miejskie, których przybliżona czysta wartość nie przekracza 20.000 mk. względnie 30.000 kor., oraz majątki w kapitale, których czysta wartość nie przekracza 20.000 mk. względnie 30.000 kor. Jeżeli jednak płatnik posiada w tym samym okręgu wymiarowym np. dwie nieruchomości miejskie o czystej wartości 15.000 mk. i 10.000 marek, to w myśl art. 9 p. 2 Dekretu należy przyjąć te nieruchomości za jeden objekt majątkowy, którego wartość łączna (25.000 mk.) przekracza wolne od podatku minimum, i który skutkiem tego podlega opodatkowaniu na zasadzie ogólnej.

§ 3.

Dekret nie ustanowił żadnych zwolnień podmiotowych. Przeto wymienione w art. 1 Dekretu względnie w § 1 niniejszego rozporządzenia kategorje majątku

podlegają opodatkowaniu, chociażby były własnością gmin miejskich i wiejskich i innych korporacji publicznych lub własnością instytucji społecznych, naukowych i t. p., o ile nie znajduje zastosowania art. 3 i ust. 4 art. 6 Dekretu, względnie § 2 niniejszego rozporządzenia.

§ 4.

Podstawa wymiaru.

Podstawą wymiaru daniny od nieruchomości miejskich jest przybliżona czysta wartość nieruchomości (art. 2 Dekretu) wedle stanu z dnia 1 stycznia 1919 r. (art. 4 Dekretu), ustalona w drodze oszacowania przez komisję (art. 10 Dekretu). Przy oszacowaniu wartości należy w regule brać za podstawę, względnie za punkt wyjścia dane, zawarte w aktach wymiaru podatku od nieruchomości miejskich, oraz w aktach wymiaru podatku od majątku, uwzględniając przytem zmiany, zaszłe co do wartości, i dążąc do ustalenia przeciętnej wartości sprzedażnej nieruchomości w dn. 1 stycznia 1919 r. W braku tych danych należy przyjąć za podstawę do oszacowania względnie za punkt wyjścia dane, znane skądinąd komisji, np. szacunek ubezpieczeniowy, szacunek ustalony przy zaciąganiu pożyczek długoterminowych Towarzystw kredytowych, cena kupna, sprzedaży i t. p. Dopiero gdyby wszystkie powyższe dane były bądź niepewne, bądź wogóle nieznane, należy wezwać płatnika do złożenia potrzebnych danych i takowe po poprzedniem sprawdzeniu i ewentualnem sprostowaniu przyjąć za podstawę oszacowania.

Długi, zabezpieczone na nieruchomościach, należy odliczać od ustalonej wartości brutto.

Oszacowanie winno nastąpić tylko w tej walucie, która za czasów okupacji obowiązywała ostatnio w danym okręgu wymiarowym (§ 8, ustęp 1, 2 i 3 niniejszego rozporządzenia), a więc na obszarze b. okupacji niemieckiej w markach a na obszarze b. okupacji austro-węgierskiej w koronach.

§ 5.

Co do kapitałów, to podstawą wymiaru daniny jest czysta wartość majątku płatnika w gotówce, papierach wartościowych i wierzytelnościach, wedle stanu z dnia 1 stycznia 1919 r. (art. 6 ustęp drugi Dekretu), ustalona przez komisję (art. 10 Dekretu) na podstawie danych, zawartych w aktach wymiarowych innych państwowych podatków bezpośrednich, względnie na podstawie danych skądinąd komisji znanych.

Gdyby na podstawie danych, powyżej wymienionych, nie można było ani nawet w przybliżeniu ustalić całego majątku w kapitale lub wartości tego majątku, to należy wezwać płatnika do złożenia potrzebnych danych i takowe po poprzedniem sprawdzeniu i ewentualnem sprostowaniu przyjąć za podstawę oszacowania.

W kwestji waluty, na którą opiewać ma oszacowanie, stosuje się analogicznie przepis ostatniego ustępu § 4 niniejszego rozporządzenia z tem, że przy towarzystwach obowiązanych do publicznego składania rachunków zastosowuje się walutę, która obowiązywała ostatnio w okręgu władzy skarbowej 1 instancji, podanej w nakazie płatniczym, jako władza przygotowująca tenże nakaz (§ 14 niniejszego rozporządzenia). Przy oszacowaniu znaków pieniężnych, jakoteż papierów wartościowych miarodajnym jest ostatni raz notowany kurs giełdowy warszawski z 1918 r. Przy papierach wartościowych nie notowanych na giełdzie przyjąć należy cenę sprzedażną, możliwą do osiągnięcia w dn. 1 stycznia 1919 r.

Wierzytelności przyjmują się wedle ich nominalnej wartości, z wyjątkiem wierzytelności niepewnych a hypotecznie niezabezpieczonych, które należy ocenić według ich przypuszczalnej wartości.

Od ustalonej w ten sposób wartości brutto majątku w kapitale odlicza się długi, obciążające bezpośrednio ten majątek, np. sumy subintabulowane na kapitale hypotecznym.

Przy wymiarze daniny od majątku w kapitale towarzystw obowiązanych do publicznego składania rachunków przyjmuje się za podstawę wymiaru wartość, ustaloną na podstawie ostatniego bilansu, a mianowicie: od wykazanego w stanie czynnym kapitału w gotówce, papierach wartościowych i wierzytelnościach odlicza się długi wykazane w stanie biernym, bezpośrednio obciążające przedmioty majątkowe, podlegające daninie (gotówka, papiery wartościowe, wierzytelności).

§ 6.

Podstawą wymiaru daniny od gruntów jest przestrzeń w morgach i klasa urodzajności ziemi, ustalone przez władzę skarbową 1 instancji (§ 9 niniejszego rozporządzenia) na podstawie urzędowych danych, które służyły za podstawę ostatniego wymiaru państwowego podatku gruntowego. Za jednostkę do wymiaru daniny uważa się jednostkę, przyjętą przy wymiarze podatku gruntowego (art. 121 — 124, 174 i 202 ust. ros. o pod. bezpośrednich), a mianowicie: dla gruntów dworskich majątek ziemski w granicach hypotecznie ustalonych, względnie zespół majątków ziemskich, należących do jednego właściciela w tym samym okręgu wymiarowym (art. 9 Dekretu, cz. 2), względnie działki gruntów miejskich, położonych poza obrębem przestrzeni zaludnienia miasta, a należących do jednego właściciela w tym samym okręgu wymiarowym (art. 272 ustawy o podatkach bezpośrednich i art. 9 ustęp 2 Dekretu), dla gruntów włościańskich — wieś względnie osada.

Przestrzeń podlegających daninie lasów nieskarbowych, wolnych od państwowego podatku gruntowego, należy ustalić na podstawie urzędowych danych, zażądanych od zarządów gminnych, a ewentualnie na podstawie deklaracji ze strony płatnika; urodzajność zaś tych obszarów leśnych należy przyjąć wedle najniższej klasy wyszczególnionej w art. 5 Dekretu (art. 12 ustęp trzeci Dekretu).

§ 7.

Stopa podatku.

Stopa daniny od nieruchomości miejskich i od majątku w kapitale jest identyczna (art. 4 i 7 Dekretu). Stopa ta jest postępowa, wobec czego niezbędnem jest ścisłe przestrzeganie przepisu art. 9, ustęp drugi Dekretu, w myśl którego przedmioty tej samej kategorji, znajdujące się w tym samym okręgu wymiarowym, a należące do tego samego płatnika, należy przy ustalaniu stopy podatkowej brać pod uwagę jako jeden objekt do opodatkowania. Jeżeli zatem np. płatnik posiada w tym samym okręgu wymiarowym dwie nieruchomości miejskie, każda o czystej wartości 30.000 mr., to daninę należy wymierzyć łącznie w stosunku ¾% od sumy mr. 60.000, nie zaś w stosunku ½% od każdej nieruchomości oddzielnie.

Stawki daniny od gruntu zawarte są w art. 5 Dekretu. Przy gruntach dworskich stawka zależy nietylko od klasy urodzajności gruntu, lecz także od łącznej przestrzeni gruntów, należących do jednego płatnika w tym samym okręgu wymiarowym.

Przepis, zawarty w art. 9 ust. 2 Dekretu, nie znajduje zastosowania względem gruntów włościańskich, ponieważ wysokość stawki daniny od gruntów włościańskich nie zależy wcale od łącznej ilości gruntów, należących do jednego płatnika w tym samym okręgu wymiarowym (art. 5, licz. 2, ustęp pierwszy Dekretu).

Wszystkie natomiast grunta i lasy dworskie, znajdujące się w tym samym okręgu wymiarowym, a należące do jednego płatnika, należy traktować jako jedną jednostkę podatkową.

Gdyby jednak celem ustalenia przestrzeni lasów nieskarbowych potrzebne były osobne dochodzenia i wymiar daniny miał uledz z tego powodu zwłoce, to należy niezwłocznie wymierzyć daninę od gruntów dworskich, podlegających podatkowi gruntowemu, i o tym wymiarze tymczasowym zawiadomić płatnika, a następnie po ustaleniu przestrzeni lasów nieskarbowych uskutecznić wymiar definitywny, obejmujący całą przestrzeń zarówno gruntów dworskich, podlegających podatkowi gruntowemu, jak i obszarów leśnych, i od kwoty daniny, definitywnie wyliczonej, potrącić kwotę, objętą wymiarem tymczasowym.

W przedmiocie waluty stawek podatkowych daniny każdej kategorji stosują się analogicznie przepisy § 4 ustęp ostatni i § 5 ust. trzeci niniejszego rozporządzenia.

§ 8.

Miejsce opodatkowania.

Wymiar daniny uskutecznia się w tym okręgu wymiarowym, w którym znajduje się przedmiot, podlegający daninie.

Okręgiem wymiarowym jest okręg inspektoratu skarbowego, względnie okręg inspektoratu skarbowego do spraw podatków bezpośrednich w Kielcach, Lublinie, Piotrkowie i Radomiu.

Okręgi Zarządów skarbowch w Warszawie i Łodzi stanowią odrębne okręgi wymiarowe.

W Zarządzie skarbowym w Warszawie ustanawia się nadto osobny okręg wymiarowy dla wymiaru daniny od majątku w kapitale, przypadającej od towarzystw, obowiązanych do publicznego składania rachunków, obejmujący cały obszar ziem polskich byłego zaboru rosyjskiego.

§ 9.

Organy wymierzające podatek.

Daninę od gruntów wymierza władza skarbowa 1 instancji.

Władzami skarbowemi 1 instancji są Zarządy skarbowe w Warszawie i Łodzi, względnie inspektoraty skarbowe do spraw podatków bezpośrednich w Kielcach, Lublinie, Piotrkowie i Radomiu, względnie na pozostałym obszarze obowiązywania Dekretu — inspektoraty skarbowe.

Daninę od nieruchomości miejskich i od majątku w kapitale wymierza władzą skarbowa 1 instancji na podstawie oszacowania majątku, dokonanego przez komisję szacunkową (art. 10 i 11 Dekretu).

§ 10.

W każdym okręgu wymiarowym tworzy się komisję szacunkową.

W okręgach wymiarowych, położonych na obszarze b. ces. niem. generał-gubernatorstwa warsz., utworzy się tyle komisji szacunkowych, ile utworzono w swoim czasie w celu wymiaru podatku majątkowego na mocy rozporządzenia wspomnianego gubernatorstwa z dnia 15 sierpnia 1917 r. Nr. 367, Dzien. Rozp. Nr. 86, a to zakresem terytorjalnym w swoim czasie zakreślonym.

W okręgu inspektoratu skarbowego do spraw podatków bezpośrednich w Lublinie utworzy się osobną komisję szacunkową dla miasta Lublina, a osobną dla powiatu ziemskiego.

Komisja szacunkowa składa się z inspektora skarbowego (prezesa Zarządu skarbowego) lub jego zastępcy jako przewodniczącego, oraz z dwu członków, powołanych przez władzę skarbową 1 instancji z grona miejscowych obywateli, podlegających daninie a nie będących funkcjonarjuszami państwowymi.

W okręgu wymiarowym, określonym w ostatnim ustępie § 8 niniejszego rozporządzenia, członków komisji powołuje się z pośród członków Zarządu Towarzystw, obowiązanych do publicznego składania rachunków.

Członkami komisji mogą być osoby pełnoletnie i posiadające pełnię praw obywatelskich.

§ 11.

Posiedzenia komisji wyznacza przewodniczący. Dla ważności posiedzenia jest niezbędna obecność przewodniczącego i obu członków komisji. Przy głosowaniu w razie równości głosów rozstrzyga przewodniczący.

Gdyby na posiedzenie nie zjawił się żaden z członków, lub też przybył tylko jeden członek, natenczas przewodniczący wyznacza powtórne posiedzenie, uprzedzając równocześnie członków komisji, że o ile na to powtórne posiedzenie obaj nie przybędą, lub też tylko jeden z nich przybędzie, to funkcje komisji przejdą na przewodniczącego komisji, który w razie potrzeby może powołać do oszacowania majątku rzeczoznawców. Gdyby na to powtórne posiedzenie przybył tylko jeden członek, natenczas bierze on udział w oszacowaniu tylko z głosem doradczym.

Członkowie składają przed rozpoczęciem swych czynności na ręce przewodniczącego uroczyste przyrzeczenie, że postępować będą, bez względu na osoby, według najlepszej wiedzy i sumienia, a wiadomości o stosunkach majątkowych płatników w ścisłej zachowają tajemnicy.

Członek komisji nie może brać udziału w obradach i głosowaniu, gdy idzie o oszacowanie jego własnego majątku, lub majątku jego małżonki, krewnych i powinowatych nadto zaś majątku, co do którego członek komisji ma bezpośrednio własny swój interes. W tym wypadku decyduje o oszacowaniu przewodniczący przy współudziale drugiego członka jako rzeczoznawcy, ewentualnie także przy współudziale jeszcze jednego rzeczoznawcy.

Z każdego posiedzenia komisji należy spisać protokół, który podpiszą przewodniczący i członkowie komi-

sji. W protokóle tym należy także stwierdzić fakt złożenia przyrzeczenia przez członków komisji.

Urząd członka komisji jest funkcją honorową, do pełnienia której zobowiązany jest każdy, kto w sposób przepisany będzie do tego powołany.

§ 12.

Wymiar i nakaz płatniczy.

Władze skarbowe 1 instancji mają uskutecznić wymiary daniny:

1) osobno od nieruchomości miejskich (§ 1-a niniejszego rozporządzenia),

2) osobno od gruntów (§ 1-b niniejszego rozporządzenia) i

3) osobno od majątku w kapitale (§ 1-c niniejszego rozporządzenia).

Wymiary daniny pod 1) i 3) uskutecznia się na podstawie oszacowania przez komisję (art. 11 Dekretu i §§ 4, 5 i 9 niniejszego rozporządzenia).

Każdy wymiar nastąpić ma na oddzielnym arkuszu wymiarowym, a mianowicie:

1) wedle wzoru form. A dla daniny od nieruchomości miejskich,

2) wedle wzoru form. B dla daniny od gruntów dworskich,

3) wedle wzoru form. C dla daniny od gruntów włościańskich,

4) wedle wzoru form. D dla daniny od majątku w kapitale.

Jeżeli zatem płatnik posiada w tym samym okręgu wymiarowym (§ 8 niniejszego rozporządzenia) nieruchomość miejską, grunty i majątek w kapitale, to należy dlań uskutecznić trzy oddzielne wymiary na trzech odrębnych arkuszach wymiarowych.

Arkusze wymiarowe każdej ze wspomnianych wyżej kategorji daniny należy oznaczyć liczbami kolejnemi w porządku arytmetycznym.

§ 13.

Na podstawie arkuszy wymiarowych należy przygotować bezzwłocznie nakazy płatnicze wedle wzoru:

1) form. E dla daniny od nieruchomości miejskich,
2) form. F dla daniny od gruntów dworskich,
3) form. G dla daniny od gruntów włościańskich,
4) form. H dla daniny od majątku w kapitale.

Po porównaniu nakazów płatniczych z arkuszami wymiarowymi należy nakazy rozdzielić wedle kas skarbowych, a nakazy przynależne do danej kasy ułożyć w porządku alfabetycznym nazwisk płatników.

Na podstawie tak ułożonych nakazów płatniczych należy wygotować dla każdej kasy skarbowej księgę poboru wedle wzoru form. I, jako księgę należytości daniny (art. 9 lit. *u* instrukcji tymczasowej dla powiatowych kas skarbowych).

Jeżeli temu samemu płatnikowi wymierzono daninę od nieruchomości miejskich, gruntów i majątku w kapitale, to w księdze poboru należy go wykazać pod trzema oddzielnymi numerami kolejnymi, bezpośrednio po sobie następującymi.

Władze skarbowe 1 instancji o znaczniejszej liczbie płatników mogą wedle swego uznania, celem ułatwienia poboru daniny, założyć nawet dla jednej kasy skarbowej dwie lub więcej ksiąg poboru.

Księgi poboru należy przesłać kasom skarbowym celem pobrania wymierzonych kwot daniny.

Wreszcie należy bezzwłocznie nakazy płatnicze na daninę od nieruchomości miejskich i majątku w kapitale doręczyć płatnikom indywidualnie za potwierdzeniem doręczenia. Takież nakazy na daninę od gruntów winny być doręczone w sposób przewidziany przez ustawę o podatku gruntowym, również za potwierdzeniem doręczenia (art. 13 Dekretu).

Rozkładu daniny od gruntów włościańskich, wymierzonej na imię wsi względnie osady (§ 6 niniejszego rozporządzenia) dokonywa zebranie gromadzkie względnie zebranie mieszkańców osady stosownie do ilości morgów i stosownie do klas poszczególnych gospodarstw w terminie tygodniowym od otrzymania nakazu płatniczego i w tymże terminie poda rozkład w formie obwieszczenia do wiadomości płatników.

Dowody doręczenia nakazów płatniczych mają władze skarbowe 1 instancji przesłać kasom skarbowym celem uwidocznienia daty doręczenia w rubryce 13 ksiąg poboru, poczem kasy zwrócą te dowody doręczenia władzom skarbowym 1 instancji, celem złożenia do odnośnych arkuszy wymiarowych.

§ 14.

Władze skarbowe 1 instancji mają natychmiast po ogłoszeniu niniejszego rozporządzenia sporządzić dokładny wykaz wszystkich Towarzystw, obowiązanych do publicznego składania rachunków, a mających siedzibę Zarządu w ich okręgach, i przesłać takowy wraz z ostatnimi bilansami Zarządowi skarbowemu w Warszawie, któremu w myśl § 8, ustęp ostatni niniejszego rozporządzenia poruczono wymiar daniny od majątku w kapitale tychże towarzystw.

Zebrany w ten sposób materjał sprawdzi i uzupełni Zarząd skarbowy w Warszawie na podstawie danych, zebranych przy sposobności obliczenia dodatkowego podatku od przemysłu i handlu dla tychże Towarzystw, i przystąpi niezwłocznie przy współudziale komisji szacunkowej, utworzonej na zasadzie § 10, ustęp przedostatni niniejszego rozporządzenia, do wymiaru daniny; w szczególności, stosując analogicznie przepisy §§ 12 i 13 niniejszego rozporządzenia, przystąpi do sporządzenia arkuszy wymiarowych, wygotowania nakazów płatniczych i założenia ksiąg poboru. W nakazach płatniczych należy podać jako władzę wygotowującą te nakazy, tę władzę skarbową 1 instancji, do której wykazu (ust. 1 niniejszego §) wciągnięto dane Towarzystwo.

Zarząd skarbowy w Warszawie uskuteczni czynności, wyszczególnione w § 13, ustępy 6, 7 i 9 niniejszego rozporządzenia, tylko odnośnie do towarzystw, mających siedzibę Zarządu w Warszawie; czynności te odnośnie do wszystkich innych towarzystw uskutecznią właściwe władze skarbowe 1 instancji, którym prześle w tym celu Zarząd skarbowy w Warszawie odnośne nakazy płatnicze tudzież odnośne księgi poboru.

§ 15.

Odwołanie.

Odwołanie przeciw nakazowi płatniczemu należy składać w terminie 14 dni, licząc od dnia następnego po doręczeniu nakazu płatniczego do władzy skarbowej 1 instancji wskazanej w nakazie.

Jeżeli odwołanie nadane zostało na pocztę lub telegraf, to za dzień wniesienia odwołania uważa się dzień nadania na pocztę lub telegraf.

Odwołanie całego zebrania gromadzkiego względnie całego zebrania mieszkańców osady przeciw daninie od gruntów włościańskich, wymierzonej na imię wsi względnie osady (§ 6 niniejszego rozporządzenia) wnosi się w porządku wskazanym w ustępie pierwszym niniejszego paragrafu.

Zażalenia natomiast poszczególnych płatników przeciw wynikowi rozkładu daniny od gruntów włościańskich, wymierzonej na imię wsi względnie osady (§ 6 i 13 ustęp przedostatni niniejszego rozporządzenia) należy składać do miejscowego urzędu gminnego w ciągu 14 dni, licząc od dnia następnego po obwieszczeniu rozkładu (§ 13 ustęp 8 niniejszego rozporządzenia). Zażalenia te ma urząd gminny do 3 dni po złożeniu przesłać władzy skarbowej 1 instancji, wraz z swą opinją i wykazem rozkładu, podając przytem termin ogłoszenia obwieszczenia o rozkładzie (§ 13 ustęp 8 niniejszego rozporządzenia) Zażalenia te rozpatruje ostatecznie władza skarbowa 1 instancji.

Wniesienie odwołania nie wstrzymuje obowiązku uiszczenia daniny w terminie płatności, ewentualnego doliczenia odsetek za zwlokę i wdrożenia egzekucji (§ 20 — 22 niniejszego rozporządzenia).

§ 16.

Odwołania przeciw daninie od gruntów (lasów) dworskich i włościańskich dopuszczalne są tylko o tyle, o ile wymiar zaskarża się z powodu mylnego obliczenia przy wymiarze daniny przestrzeni, względnie stawki podatkowej (art. 5 Dekretu) lub z powodu mylnego oznaczenia klas. Zarzuty zaś przeciw ustaleniu przestrzeni i klasyfikacji gruntów, dokonanemu w swoim czasie celem wymiaru podatku gruntowego lub celem uwolnienia od tegoż podatku — nie mogą być przedmiotem odwołania.

§ 17.

Władza skarbowa 1 instancji rozstrzyga we własnym zakresie działania, odmownie odwołania spóźnione, t. j. wniesione po upływie terminu 14-dniowego, zakreślonego w § 15 niniejszego rozporządzenia.

Nadto rozstrzyga władza skarbowa 1 instancji we własnym zakresie działania odwołania we wszystkich tych wypadkach, w których żądanie odwołania jest prawnie uzasadnione, a okazujące się wskutek tego obniżenie daniny nie przekracza 100 mk. względnie 150 kor. Odnośnie do odwołań, wniesionych przeciw wymiarowi daniny od majątku w kapitale towarzystw obowiązanych do publicznego składania rachunków przysługuje powyższa kompetencja tylko Zarządowi Skarbowemu w Warszawie, któremu władze skarbowe 1 instancji mają przesyłać wogóle odwołania, wniesione przeciw wymiarowi daniny tej kategorji, wraz z dowodem doręczenia nakazu płatniczego, — z wyjątkiem odwołań spóźnionych (ustęp pierwszy niniejszego paragrafu).

We wszystkich innych wypadkach mają władze skarbowe 1 instancji przedkładać odwołania do rozstrzygnięcia Ministerstwu Skarbu wraz z dotyczącym arkuszem wymiarowym, dowodem doręczenia nakazu płatniczego, tudzież opinją, zamieszczoną w odnośnej rubryce arkusza wymiarowego.

§ 18.

Decyzję zapadłą na odwołanie należy zamieścić w dotyczącej rubryce arkusza wymiarowego i zawiadomić o niej bezzwłocznie płatnika, kasę skarbową zaś tylko w tych wypadkach, w których orzeczono obniżenie daniny.

§ 19.

Osoby obowiązane do zapłacenia daniny.

Osobą obowiązaną do zapłacenia daniny jest w regule właściciel przedmiotu daniny.

Jeżeli przedmiot daniny jest wspólną własnością kilku osób, natenczas wszystkie obowiązane są solidarnie do zapłacenia daniny.

Jeżeli prawo własności przedmiotu daniny jest oddzielone od prawa trwałego pobierania dochodu, to daninę ma zapłacić osoba pobierająca dochód, np. wieczysty dzierżawca, użytkownik i t. p.

§ 20.

Termin płatności.

Danina winna być wpłacona do kasy skarbowej, wskazanej w nakazie płatniczym, w ciągu 15 dni po doręczeniu nakazu.

Daninę od gruntów włościańskich, wymierzoną na imię wsi względnie osady (§ 6 i § 13 ustęp ósmy niniejszego rozporządzenia) winien sołtys względnie wójt pobrać w powyższym terminie i bezzwłocznie wpłacić do kasy skarbowej, wskazanej w nakazie płatniczym, a to w trybie przepisanym dla podatku gruntowego. Sołtysi względnie wójtowie, którzy bez dostatecznego usprawiedliwienia nie uczynią zadość temu obowiązkowi, ciążącemu na nich na zasadzie art. 16, ustęp drugi Dekretu, podlegają karze w myśl art. 19, ustęp drugi Dekretu.

§ 21.

Odsetki za zwłokę.

Kwota daniny, nie uiszczona w terminie wskazanym w paragrafie poprzednim, uważana będzie za zaległość, od której pobierze się odsetki za zwłokę w wysokości jednego procentu miesięcznie, począwszy od dnia następnego po upływie terminu na wstępie wspomnianego. Przytem niecały miesiąc liczy się za cały, a zaległość w ilości 50 lub więcej fenigów względnie halerzy za markę względnie koronę; zaległość w ilości mniejszej od 50 fenigów względnie halerzy nie wchodzi w rachubę.

§ 22.

Egzekucja.

Zaległe kwoty daniny ściągnie się przymusowo w trybie następującym:

1) daninę od nieruchomości miejskich — w porządku przepisanym dla przymusowego ściągania podatku państwowego od nieruchomości miejskich;

2) daninę od gruntów — w porządku przepisanym dla przymusowego ściągania podatków gruntowych;

3) daninę od majątku w kapitale — w trybie ogólnym, przepisanym dla przymusowego ściągania danin skarbowych.

§ 23.

Ulgi podatkowe.

Przedmioty, podlegające daninie (§ 1 niniejszego rozporządzenia) można w całości lub w części od niej uwolnić, jeżeli ucierpiały z powodu wydarzeń wojennych, a skutki szkód w dniu 1 stycznia 1919 r. jeszcze trwały — w szczególności:

a) grunta, jeżeli ucierpiały przez urządzenie długotrwałych robót fortyfikacyjnych lub przez nieobecność ewakuowanych przymusowo właścicieli i lasy, zniszczone wskutek pożaru lub bezpośrednich działań wojennych;

b) nieruchomości miejskie, jeżeli z powodu wydarzeń wojennych, wyszczególnionych poprzednio pod a), stały się w całości lub w części niezdatnemi do użytku, a faktu tego nie uwzględniono już przy oszacowaniu wartości (§ 4 niniejszego rozporządzenia).

Uwolnienia przyznaje się w dziesiątych częściach należącej się daniny, zależnie od stopnia szkody i rozmiaru trwania jej skutków w dniu 1 stycznia 1919 r. Stopę procentową zaokrągla się od dziesięciu do dziesięciu procentów w górę. Jeżeli zatem np. normalna gospodarka na gruntach dworskich o przestrzeni 200 morgów I klasy (danina 3000 mk.) ucierpiała w połowie z powodu wydarzeń wojennych, a skutki szkody w dniu 1 stycznia 1919 r. trwały jeszcze w połowie, to ulga przyznaną będzie w wysokości 25% daniny, zaokrąglonych na 30%, czyli w kwocie 900 mk.

§ 24.

Dla gospodarstw włościańskich mogą być przyznane całkowite lub częściowe uwolnienia od daniny także z innych powodów, na uwzględnienie zasługujących, a w szczególności z powodu klęsk żywiołowych, nadmiernego obdłużenia gospodarstwa, albo też z powodu pełnienia służby wojskowej przez płatnika.

Uwolnienia te przyznaje się w czwartych częściach należącej się daniny, zależnie od tego, w jakim stopniu ucierpiała normalna gospodarka.

§ 25.

Ulgi, wyszczególnione w obu paragrafach poprzednich, przyznawane będą na prośby płatników, które składać należy w terminie i porządku, wskazanym w § 15 niniejszego rozporządzenia

Prośby rozstrzyga władza skarbowa I instancji we własnym zakresie działania, jeżeli chodzi o daninę od gruntów włościańskich i zachodzą warunki do uwolnienia w wysokości do 50% daniny.

Nadto rozstrzyga władza skarbowa I instancji we własnym zakresie działania odmownie prośby spóźnione, t .j. wniesione po upływie terminu, wspomnianego w ustępie pierwszym niniejszego paragrafu.

We wszystkich innych wypadkach rozstrzyga prośby Ministerstwo Skarbu, przyczem stosuje się analogicznie postanowienia § 17, ustęp ostatni niniejszego rozporządzenia.

Do wszystkich decyzji, zapadłych na prośby o ulgi, stosuje się analogicznie przepis § 18 niniejszego rozporządzenia z tem, że o każdej decyzji, jakoteż o dniu jej doręczenia należy zawiadomić kasę skarbową.

Przyznanie ulgi musi w każdym razie poprzedzić sprawdzenie stanu faktycznego, przytoczonego w prośbie, celem uzasadnienia tytułów, powołanych w §§ 23 i 24 niniejszego rozporządzenia.

§ 26.

Przepisy karne.

Przestępstwo z artykułu 19 Dekretu popełnia:

I) kto władzy skarbowej I instancji, Ministerstwu Skarbu lub też wogóle organom publicznym, powołanym do współdziałania przy wymiarze daniny, składa świadomie nieprawdziwe oświadczenie w zamiarze, aby wymiar daniny udaremnić lub niższy wymiar spowodować,—bez różnicy, czy czyn ten popełniono w podaniu, zawierającem dane do wymiaru daniny, (§§ 4, 5 i 6 niniejszego rozporządzenia), w odwołaniu (§15 niniejszego rozporządzenia), w prośbie o ulgi (§ 25 niniejszego rozporządzenia) czy też wogóle w jakiemkolwiek podaniu pisemnem lub protokularnem, złożonem w sprawie wymiaru daniny;

II) kto czyn, określony w punkcie I paragrafu niniejszego, popełnia świadomie, lecz bez określonego tamże zamiaru;

III) kto nie uczyni zadość wezwaniu, wystosowanemu na zasadzie Dekretu o daninie lub niniejszego rozporządzenia przez władzę, względnie organ wymiarowy, wspomniany w punkcie I niniejszego paragrafu.

Winnym przestępstw powyższych stać się może nietylko płatnik (§ 19 niniejszego rozporządzenia), lecz także jego pełnomocnik lub prawny zastępca (opiekun, kurator i t. p.); przestępstwo z punktu III mogą nadto popełnić sołtysi i wójtowie (§§ 13, ustęp ósmy, 15, ustęp czwarty i 20, ustęp drugi).

Przestępstwa powyższe karane będą grzywną, a mianowicie:

1) przestępstwo z punktu I w kwocie od 100 do 50.000 mk., względnie od 150 do 75 000 koron;

2) przestępstwa z punktów II i III — w kwocie od 50 do 10.000 marek, względnie od 75 do 15.000 kor.; grzywna za przestępstwo z punktu III może być powtarzaną, aż osoba wezwana, nie uczyni zadość wezwaniu.

§ 27.

Karę nakłada się pisemnem orzeczeniem karnem; orzeczenie wydaje władza skarbowa I instancji, właściwa do wymiaru daniny, co do której popełniono przestępstwo.

Wydanie orzeczenia karnego za przestępstwa z punktu I i II paragrafu poprzedniego musi poprzedzić przynajmniej jednorazowe przesłuchanie obwinionego, któremu należy przedstawić protokólarnie cały ten materjał faktyczny, na którym opiera się oskarżenie. Obwinionemu należy udzielić protokólarnie przynajmniej ośmiodniowego terminu, celem wniesienia pisemnej lub protokólarnej obrony. Dowody w obronie przytoczone należy przeprowadzić, chyba że są dla sprawy obojętne. Orzeczenie oprzeć można tylko na materjale faktycznym, przedstawionym obwinionemu w toku śledztwa.

Jeżeli obwiniony bez dostatecznego usprawiedliwienia w wyznaczonym mu terminie nie stawi się do przesłuchania lub też nie wniesie obrony, zostanie

wydane orzeczenie zaoczne na podstawie materjału, którym władza rozporządza.

Niezależnie od kary należy w każdym razie wymierzyć daninę w pełnej należącej się kwocie według zasad ogólnych.

Każde orzeczenie karne musi być umotywowane, a nadto winno zawierać pouczenie o środkach prawnych, o miejscu i terminie płatności kary, tudzież o egzekucji (§ 28 niniejszego rozporządzenia).

O nałożeniu grzywny należy zawiadomić właściwą kasę skarbową celem zanotowania w księdze poboru.

§ 28.

Przeciw orzeczeniu karnemu można wnieść rekurs pisemnie lub telegraficznie w ciągu 14 dni, licząc od dnia następnego po doręczeniu, do tej władzy skarbowej I instancji, która wydała orzeczenie.

Jeżeli rekurs nadano na pocztę lub telegraf, to dzień nadania na pocztę lub telegraf uważa się za dzień wniesienia.

Rekursy spóźnione, t. j. wniesione po upływie zakreślonego wyżej terminu, rozstrzyga władza skarbowa I instancji odmownie we własnym zakresie działania.

We wszystkich innych wypadkach należy rozstrzygnięcie rekursu do zakresu działania Ministerstwa Skarbu, któremu władza skarbowa I instancji przedłoży rekurs wraz z aktami sprawy, dowodem doręczenia orzeczenia karnego i swą opinją.

O decyzji zapadłej na rekurs należy bezzwłocznie zawiadomić stronę za potwierdzeniem odbioru, tudzież kasę skarbową.

Orzeczenie karne uprawomacnia się:

a) jeżeli nie zostało zaskarżone w dniu czternastym, licząc od dnia następnego po doręczeniu orzeczenia;

b) jeżeli zostało zaskarżone w dniu doręczenia decyzji, zapadłej na rekurs przeciw orzeczeniu.

Grzywnę należy wpłacić do kasy skarbowej, wskazanej w orzeczeniu karnem, w ciągu 8 dni po prawomocności, a to pod rygorem przymusowego ściągnięcia w trybie przepisanym dla przymusowego ściągania danin skarbowych.

Warszawa, dnia 13 maja 1919 r.

Minister Skarbu.

(—) *Karpiński.*

Szef Sekcji:

(—) *Birgfellner.*

(Monitor Polski Nr. Nr. 117, 118 i 119 — 1919 r.).

Tłoczono w Drukarni Państwowej, Miodowa Nr. 20. Nr. 5666 30/V. 1919. 2000.

dc
z
pa

Wzory formularzy

do Rozporządzenia Ministra Skarbu celem wykonania Dekretu z dnia 29 stycznia 1919 r. w przedmiocie poboru jednorazowej państwowej daniny od nieruchomości i majątku w kapitale.

Okręg wymiarowy ....

Kasa skarbowa ....

S. V. 25528/19. Form. A.
WZÓR № 20.
(WYDZIAŁ GOSPODARCZY).

№ ....

ARKUSZ WYMIAROWY

jednorazowej państwowej daniny od nieruchomości, znajdującej się w ....

przy ulicy .... № policyjny .... hipoteczny ....

" " .... " "

Nazwisko i imię właściciela nieruchomości — płatnika (§ 19 Rozp. wyk.) ....

Miejsce zamieszkania ....

Nr. hipoteczny nieruchomości	Przybliżona czysta wartość nieruchomości	Stopa podatkowa	Kwota daniny		Data doręczenia nakazu	Data podania odwołania względnie prośby o ulgi	Opinja władzy skarbowej 1-ej instancji na odwołanie, względnie prośbę o ulgi	Decyzja w przedmiocie odwołania, względnie prośby o ulgi	Sprostowanie, względnie uwolnienie od daniny			UWAGI
	Marek — Koron		Mk. Kor.	fen. hal.					Na jakiej zasadzie	Umorzona kwota daniny Mk. Kor.	fen. hal.	
1	2	3	4		5	6	7	8	9	10		11

Okręg wymiarowy ....

Kasa skarbowa ....

S. V. 25528/19. Form. B.
WZÓR № 21
(WYDZIAŁ GOSPODARCZY.)

№ ______

ARKUSZ WYMIAROWY

jednorazowej państwowej daniny od gruntów, podlegających dworskiemu podatkowi gruntowemu i uwolnionych od tego podatku lasów dworskich.

Nazwisko i imię płatnika ....
(§ 19 Rozp. wyk.)

Miejsce zamieszkania ....

Nazwa dóbr	Nazwa gminy	Ilość morgów według klas, tudzież kwota daniny w każdej klasie																Ogólna ilość morgów	Ogólna kwota daniny		Data doręczenia nakazu	Data złożenia odwołania względnie prośby o ulgi	Opinja władzy skarbowej 1-ej instancji na odwołanie, względnie prośby o ulgi	Decyzja w przedmiocie odwołania, względnie prośby o ulgi	Sprostowanie względnie uwolnienie od daniny			UWAGA
		I	*) Mk. 10.00 K. 17.50 Mk. 12.50 K. 22.00 Mk. 15.00 K. 26.50		II	*) Mk. 8.00 K. 14.00 Mk. 10.50 K. 18.50 Mk. 13.00 K. 28.00		III	*) Mk. 6.00 K. 10.50 Mk. 8.50 K. 15.00 Mk. 11.00 K. 19.50		IV	*) Mk. 5.00 K. 8.75 Mk. 7.25 K. 12.50 Mk. 9.50 K. 16.75		V	Lasy	*) Mk. 4.00 K. 7.00 Mk. 6.00 K. 10.50 Mk. 8.00 K. 14.00									Na jakiej zasadzie	Umorzona kwota daniny		
			Mk.-Kor.	F.-H.		Mk.-Kor.	F.-H.		Mk.-Kor.	F.-H.		Mk.-Kor	F.-H.			Mk.-Kor.	F.-H.		Mk.—Kor.	F.—H.						Mk.—Kor.	F.-H.	

*) Niezastosowane stawki jednostkowe należy przekreślić.

Okręg wymiarowy ....

Kasa skarbowa ....

S. V. 25528/19. Form. C.
WZÓR Nr. 22
(WYDZIAŁ GOSPODARCZY).

№ ....

ARKUSZ WYMIAROWY

jednorazowej państwowej daniny od gruntów, podlegających włościańskiemu podatkowi gruntowemu i uwolnionych od tego podatku lasów włościańskich.

Nazwa wsi — osady ....

Nazwa gminy ....

Ilość morgów według klas tudzież kwota daniny w każdej klasie									Ogólna ilość morgów	Ogólna kwota daniny		Data doręczenia nakazu	Data złożenia odwołania względnie prośby o ulgi.	Opinja władzy skarbowej I instancji na odwołanie względnie prośbę o ulgi.	Decyzja w przedmiocie odwołania względnie prośby o ulgi	Sprostowanie względnie zwolnienie od daniny		
I	10 Mk. 17.50 K.	II	8 Mk. 14 K.	III	6 Mk. 10.50	IV	Lasy	4 Mk. 7 K.		Mk.—k.	F.—h.					Na jakiej zasadzie	Umorzona kwota daniny Mk. — k.	F. — h.
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11		12	13	14	15	16	17	

Okręg wymiarowy ....

Kasa skarbowa ....

S. V, 25528/19. Forma D.
WZÓR Nr. 23
(WYDZIAŁ GOSPODARCZY).

Nr. ....

ARKUSZ WYMIAROWY

jednorazowej państwowej daniny od majątku w kapitale.

Nazwisko i imię płatnika ....
(§ 19 Rozp. wyk.)

Miejsce zamieszkania ....

Rodzaj i wartość majątku w kapitale (gotówka, papiery wartościowe, wierzytelności).	Łączna wartość majątku w kapitale		Stopa podatkowa	Kwota daniny		Data doręczenia nakazu	Data podania odwołania, względnie prośby o ulgi	Opinja władzy skarbowej I-ej instancji na odwołanie, względnie prośbę o ulgi	Decyzja w przedmiocie odwołania, względnie prośby o ulgi	Sprostowanie, względnie uwolnienie od daniny			UWAGA.
										Na jakiej zasadzie	Umorzona kwota daniny		
Marek — Koron	Marek / Koron			Marek / Koron	f. / h.						Marek / Koron	f. / h.	
1	2		3	4		5	6	7	8	9	10		11

M. S.

Zarząd Skarbowy ....

Inspektor Skarbowy..............................

w ....

dnia..............

№ arkusza wym. ....

S. V. 25528/19. Form. E.

WZÓR Nr. 24

(WYDZIAŁ GOSPODARCZY).

NAKAZ PŁATNICZY

na wymierzoną daninę od nieruchomości miejskich.

Na zasadzie Dekretu z dnia 29 stycznia 1919 r. (Dz. Praw № 11 poz. 128) wymierzoną została jednorazowa państwowa danina z wyszczególnionych niżej nieruchomości, jak następuje:

№ kolejny	Oznaczenie nieruchomości		Przybliżona czysta wartość Mk. Kor.	Łączna wartość Mk. Kor.	Stopa podatkowa	Kwota daniny	
	№ polic. hipot.	Ulica				Mk. Kor.	fen. hal.

Daninę należy wpłacić za kwitem do kasy skarbowej w ....
w ciągu 15 dni po doręczeniu nakazu płatniczego (art. 16 Dekretu).

Od niewpłaconej w powyższym terminie należności daniny będzie się pobierało odsetki za zwłokę w wysokości 1% miesięcznie, począwszy od dnia następnego po upływie wspomnianego wyżej terminu, przyczem miesiąc rozpoczęty liczy się za cały. Daninę zaległą ściągnie się przymusowo (art. 17 Dekretu).

Przeciw nakazowi niniejszemu przysługuje prawo odwołania, które złożyć należy w terminie 14 dni, licząc od dnia następnego po doręczeniu nakazu, do władzy skarbowej I instancji, wskazanej wyżej w nagłówku. Jeżeli odwołanie zostanie nadanem na pocztę lub telegraf, to za dzień wniesienia odwołania uważa się dzień nadania na pocztę lub telegraf. Wniesienie odwołania nie wstrzymuje obowiązku uiszczenia daniny w wskazanym wyżej terminie płatności, ewentualnego doliczenia odsetek za zwłokę i egzekucji (art. 14 i 15 Dekretu).

(Podpis) ....

№ ark. wymiar..............................

№ księgi poboru

Pokwitowanie z odbioru.

Nakaz płatniczy na wymierzoną daninę od nieruchomości otrzymałem.

m.............................. dnia..............................1919 r.

(Podpis) ....

Doręczono dnia..............................1919 r.

(Podpis) ....

M. S.

Zarząd Skarbowy ....

Inspektor Skarbowy ....

w ....

dnia ....

№ arkusza wym. ....

S. V. 25528/19. Form. F.
WZÓR Nr. 25
(WYDZIAŁ GOSPODARCZY).

NAKAZ PŁATNICZY

na wymierzoną daninę od gruntów, podlegających dworskiemu podatkowi gruntowemu i uwolnionych od tego podatku lasów dworskich.

Na zasadzie dekretu z dnia 29 stycznia 1919 r. (Dz. Pr. № 11, poz. 128) wymierzoną została jednorazowa państwowa danina od wyszczególnionych niżej dóbr, jak następuje:

Nazwa dóbr	Nazwa gminy	Ilość morgów według klas, tudzież kwota daniny w każdej klasie *)											Ogólna ilość morgów	Ogólna kwota daniny	
		I	M. 10.00 K. 17.50 M. 12.50 K. 22.00 M. 15.00 K. 26.50	II	M. .00 K. 14.00 M. 10.50 K. 18.50 M. 13.00 K. 23.00	III	M. 6.00 K. 10.50 M. 8.50 K. 15.00 M. 11.00 K. 19.50	IV	M. 5.00 K. 8.75 M. 7.25 K. 12.50 M. 9.50 K. 16.75	V	Lasy	M. 4.00 K. 7.00 M. 6.00 K. 10.50 M. 8.00 K. 14.00		Mk. Kor.	fen. hal.

Daninę należy wpłacić za kwitem w kasie skarbowej w .... w ciągu 15 dni po doręczeniu nakazu płatniczego (art. 16 Dekretu).

Od niewpłaconej w powyższym terminie należności daniny będzie się pobierało odsetki za zwłokę w wysokości 1% miesięcznie, począwszy od dnia następnego po upływie wspomnianego wyżej terminu, przyczem miesiąc rozpoczęty liczy się za cały. Daninę zaległą ściągnie się przymusowo (art. 17 Dekretu).

Przeciw nakazowi niniejszemu przysługuje prawo odwołania, które złożyć należy w terminie 14 dni, licząc od dnia następnego po doręczeniu nakazu, do władzy skarbowej 1 instancji, wskazanej wyżej w nagłówku. Jeżeli odwołanie zostanie nadanem na pocztę lub telegraf, to za dzień wniesienia odwołania uważa się dzień nadania na pocztę lub telegraf. Wniesienie odwołania nie wstrzymuje obowiązku uiszczenia daniny w wskazanym wyżej terminie płatności, ewentualnego doliczenia odsetek za zwłokę i egzekucji (art. 14 i 15 Dekretu).

Przedmiotem odwołania nie może być skarga przeciw ustaleniu przestrzeni i klasyfikacji gruntów, dokonanym w swoim czasie celem wymiaru podatku gruntowego, lub celem uwolnienia od tegoż podatku (art. 16 Dekretu i § 15 Rozp. wyk.).

*) Niezastosowane stawki jednostkowe należy przekreślić.

(Podpis) ....

№ ark. wymiar. ....

№ księgi poboru ....

POKWITOWANIE Z ODBIORU.

Nakaz płatniczy na wymierzoną daninę od gruntów dworskich otrzymał ....

m. .... dnia .... 1919 r.

(Podpis) ....

Doręczono dnia .... 1919 r.

(Podpis) ....

Zarząd Skarbowy

Inspektor Skarbowy

w ....

dnia ....

Nr. arkusza wym. ....

S. V. 25528/19. Form. G.
WZÓR Nr. 26
(WYDZIAŁ GOSPODARCZY).

NAKAZ

płatniczy na wymierzoną daninę od gruntów, podlegających włościańskiemu podatkowi gruntowemu.

Na zasadzie dekretu z dnia 29 stycznia 1919 r. (Dz. Pr. Nr. 11 poz. 128) wymierzoną została jednorazowa państwowa danina od niżej wspomnianych gruntów i lasów

z wsi — osady .... gminy ....

jak następuje:

Ilość morgów według klas, tudzież kwota daniny w każdej klasie									Ogólna ilość morgów	Ogólna kwota daniny	
I	10 Mk. / 17 K. 50 h.	II	8 Mk. / 14 Kr.	III	6 Mk. / 10 K. 50 h.	IV	Lasy	4 Mk. / 7 Kr.		Marek — Koron	fen. — hal.

1. Zebranie gromadzkie, względnie zebranie mieszkańców osady ma dokonać rozkładu daniny stosownie do ilości morgów i stosownie do klas poszczególnych gospodarstw, stosując przytem wyszczególnione wyżej stawki jednostkowe od każdego morga, ukończyć te czynności w terminie tygodniowym od otrzymania nakazu płatniczego i w tymże terminie podać rozkład w formie obwieszczenia do wiadomości płatników (§ 13 Rozp wykon. do wspomnianego Dekretu).

2. Na podstawie powyższego rozkładu winien sołtys, względnie wójt w ciągu następnych 8 dni kwotę daniny pobrać od poszczególnych płatników i bezzwłocznie wpłacić za kwitem do kasy skarbowej w .... Wójt, względnie sołtys, który bez dostatecznego usprawiedliwienia nie uczyni zadość temu obowiązkowi, ciążącemu na nim na zasadzie art. 16 Dekretu, podlega wedle art. 19, ustęp drugi Dekretu, grzywnie od 50 do 10,000 mk., względnie od 75 do 15,000 kor., która może być powtórzoną. Niezależnie od tego pobierać się będzie od należności daniny niewpłaconej w terminie odsetki za zwłokę w wysokości 1% miesięcznie, począwszy od dnia następnego po upływie tego terminu przyczem miesiąc rozpoczęty liczy się za cały. Daninę zaległą ściągnie się przymusowo (art. 17 Dekretu).

3. Przeciw nakazowi niniejszemu przysługuje zebraniu gromadzkiemu względnie zebraniu mieszkańców osady prawo odwołania. Odwołanie złożyć należy w terminie 14 dni, licząc od dnia następnego po doręczeniu nakazu, do władzy skarbowej I instancji, wskazanej wyżej w nagłówku. Jeżeli odwołanie zostanie nadanem na pocztę lub telegraf, to za dzień wniesienia odwołania uważa się nadanie na pocztę lub telegraf. Zażalenie natomiast poszczególnych płatników przeciw wynikowi rozkładu daniny składać należy do miejscowego urzędu gminnego w ciągu 14 dni, licząc od dnia następnego po obwieszczeniu rozkładu. Odwołanie takie ma urząd gminny do 3 dni po złożeniu przesłać władzy skarbowej I instancji, wskazanej wyżej w nagłówku, wraz z swą opinją i wykazem rozkładu, podając przytem termin ogłoszenia obwieszczenia o rozkładzie (art. 14 i 15 Dekretu oraz § 15 Rozp. wykon.).

4. Przedmiotem odwołań, wspomnianych w ustępie poprzednim, nie może być skarga przeciw ustaleniu przestrzeni i klasyfikacji gruntów, dokonanych w swoim czasie celem wymiaru podatku gruntowego lub celem uwolnienia od tegoż podatku (art. 14 Dekretu i § 16 Rozp. wykon.).

5. Wniesienie odwołania nie wstrzymuje obowiązku uiszczenia daniny w terminie określonym w ustępie drugim niniejszego pouczenia, ewentualnego doliczenia odsetek za zwłokę i egzekucji (art. 14 Dekretu i § 15 Rozp. wykon.).

Podpis ....

Nr. ark. wymiar. ....

Nr. księgi poboru ....

Pokwitowanie z odbioru.

Nakaz płatniczy na wymierzoną daninę od gruntów włościańskich otrzymał ....

m. .... dnia .... 1919 r.

(Podpis) ....

Doręczono dnia .... 1919 r.

(Podpis) ....

M. S.

Zarząd
Inspektor Skarbowy

w ....

dnia ....

Nr. arkusza wym. ....

S. V. 25528/19. Form. H.

WZÓR Nr. 27
(WYDZIAŁ GOSPODARCZY).

N A K A Z

płatniczy na wymierzoną daninę od majątku w kapitale.

Na zasadzie Dekretu z dn. 29 stycznia 1919 r. (Dz. Pr. Nr. 11, poz. 128) wymierzoną została jednorazowa państwowa danina od wyszczególnionego niżej majątku w kapitale jak następuje:

OZNACZENIE MAJĄTKU W KAPITALE			Łączna wartość majątku w kapitale	Stopa podatkowa	KWOTA DANINY	
Gotówka	Papiery wartościowe	Wierzytelności				
Marek / Koron	Marek / Koron	Marek / Koron	Marek / Koron		Marek / Koron	fen. / hal.

Daninę należy wpłacić za kwitem do kasy skarbowej w ....
w ciągu 15 dni po doręczeniu nakazu płatniczego (art. 16 Dekretu).

Od niewpłaconej w powyższym terminie należności daniny będzie się pobierało odsetki za zwłokę w wysokości 1% miesięcznie, począwszy od dnia następnego po upływie wspomnianego wyżej terminu, przyczem miesiąc rozpoczęty liczy się za cały. Daninę zaległą ściągnie się przymusowo (art. 17 Dekretu).

Przeciw nakazowi niniejszemu przysługuje prawo odwołania, które złożyć należy w terminie 14 dni, licząc od dnia następnego po doręczeniu nakazu, do władzy skarbowej I instancji, wskazanej wyżej w nagłówku. Jeżeli odwołanie zostanie nadanem na pocztę lub telegraf, to za dzień wniesienia odwołania uważa się dzień nadania na pocztę lnb telegraf. Wniesienie odwołania nie wstrzymuje obowiązku uiszczenia daniny w wskazanym wyżej terminie płatności, ewentualnego doliczenia odsetek za zwłokę i egzekucji (art. 14 i 15 Dekretu).

(Podpis) ....

Nr. ark. wymiar. ....

Nr. księgi poboru ....

Pokwitowanie z odbioru.

Nakaz płatniczy na wymierzoną daninę od majątku w kapitale otrzymał..............................

m.............................. dnia .... 1919 r.

(Podpis)

Doręczono dnia .... 1919 r.

(Podpis) ....

Okręg wymiarowy ....

Kasa skarbowa ....

S. V. 25528/19. Form. I.
WZÓR Nr. 28
(WYDZIAŁ GOSPODARCZY).

KSIĘGA POBORU

jednorazowej państwowej daniny od nieruchomości i majątku w kapitale.

№ ....

							Sprostowanie względnie zwolnienie od daniny—grzywny			Ostateczna kwota do pobrania			Z A P Ł A C O N O							Z W R Ó C O N O		
№ kolejny	№ arkusza wymiarowego	Przedmiot daniny	Nazwisko i imię płatnika względnie nazwa wsi, osady (grunta włość.)	Miejsce zamieszkania względnie nazwa gminy (grunta włość.)	Kwota daniny	Kwota grzywny	Na jakiej zasadzie	Umorzona kwota daniny	Umorzona kwota grzywny	Daniny	Grzywny	Data doręczenia nakazu płatniczego	Data	№ kwitu kasy skarbowej	Kwota daniny	Kwota grzywny	Odsetki za zwlokę	Nadpłata daniny—grzywny	Pozostaje do zapłacenia	Na jakiej zasadzie	Kwota daniny—grzywny	U W A G A
					Mk. fen. / K. hal.	Mk. fen. / K. hal.		Mk. fen. / K hal.	Mk. fen. / K. hal.	Mk. fen. / K. hal.	Mk. fen. / K. hal.				Mk. fen. / K. hal.	Mk. fen. / K. hal.	Mk. fen. / K. hal.	Mk. fen. / K. hal.	Mk. fen. / K. hal.		Mk. fen. / K. hal.	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23